

[Dorte Bennedsen]

at have en lov, som kan blive stående, og så justere det konkrete beløb efter kriterierne i loven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om jordfordeling mellem landejendomme.

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(FremSAT 26/4 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Bjørn Westh, ikke har kunnet være til stede, skal jeg på hans vegne gøre nogle bemærkninger til lovforslaget.

Da regeringen fremlagde sin afbureaukratiseringsplan, troede mange vel, at det nu ville være slut med jordfordeling. Den mødte i hvert fald en del uro; jordfordeling er jo værdifuld både for den enkelte landmand og for samfundet. En god arrondering sparer landmanden for både tid og energi, og samfundet undgår landbrugstrafik og har derved opnået en energibesparelse, og det er vel også vigtigt.

Efter forhandlinger er det lykkedes os at finde frem til det lovforslag, som vi har til behandling, og som også fremover vil sikre et fornuftigt jordfordelingsarbejde. Der indføres en slags brugerbetaling – det må vi indrømme – idet der nu bliver en afgift på køb og salg, således at jordfordelingssagen tjener ca. 5 pct., når købesummen under ét fradrages salgssummen.

Socialdemokratiet finder, at det er vigtigt at understrege, at den arrondering, der skal komme ud af jordfordelingsarbejdet, egentlig burde være bedre end det, der kræves i landbrugsloven. Ifølge landbrugsloven kan arealer helt op til en afstand på 3 km tillægges en landbrugs-ejendom. Vi finder, at reglerne for jordfordeling må være som i den gamle landbrugslov, altså højst 1 km.

Når samfundet investerer i en bedre jordfordeling, skal det også være et landbrugsmæssigt godt resultat, der kommer ud af anstrengelserne. Vi er tilfredse med, at mange andre nu får mulighed for at rejse jordfordelingssager, også når der er tale om arealer, der ikke skal bruges landbrugsmæssigt, men f.eks. til naturgenopretning. Vi finder det også rigtigt, hvis landbrugsministeren f.eks. ved salg af frijorder bruger instrumentet.

Vi vil altså som sagt arbejde positivt i udvalget for forslaget, som også er et led i den landbrugsaftale, Socialdemokratiet har med regeringen.

Collet (KF):

Dette lovforslag er et led i et forlig med Socialdemokratiet. Det passer på udmærket vis ind i regeringens afbureaukratiseringsplan, og Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Inger Harms (SF):

Da vores ordfører, hr. Gade, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne sige, at vi er tilfredse med, at denne lov nu får et bredere formål, end det tidligere har været tilfældet. Vi pegede på det, da debatten om marginaljorder startede, og er nu tilfredse med, at loven vil kunne anvendes i forbindelse med køb og salg af arealer til naturgenopretningsprojekter, naturpleje, skovtilpasning og rekreative områder, ligesom det er naturligt også at inddrage den, når der skal skaffes erstatningsjord ved større anlægsprojekter som veje m.m.

I den forbindelse, hvor det typisk vil være en anden offentlig myndighed, der ønsker anden jordfordeling, er det rimeligt, at det bliver den, der skal betale omkostningerne ved jordfordelingen.

Når det drejer sig om jordfordeling blandt private, er SF meget bekymret over de langsigtede virkninger af det landbrugsforlig, som regeringen indgik med Fremskridtspartiet. Hele